

lede man sig i øvrigt meget kulant med Hensyn til et Modkrav angaaende, hvad der var hans personlige Fordringer, men han blev dømt; man ventede til den aller- sidste Frist for at se, om han vilde appellere, men det vilde han ikke. Nu skal der ifølge Livsforsikringsloven udstedes en Bekendtgørelse om Generalforsamling med to Maa- neders Frist; saa bliver Generalforsamlingen afholdt, og paa den kan de forsikrede ganske frit selv beslutte, hvad de vil. Jeg forstaaer ganske vist ikke, og Offentligheden vil ogsaa have ondt ved at forstaa, at disse forsikrede i Gothabanken ikke tager imod det Tilbud, der er saa gunstigt, som det overhovedet kan være; det er over- hovedet utænkeligt, at der fra nogen anden Side kunde gives et gunstigere Tilbud. Jeg forstaaer ikke, at de ikke tager imod det, og jeg synes at forstaa, at heller ikke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan forstaa det. Men Mands Villie, Mands Himmerig: naar de ikke vil, saa vil de ikke. Hvis de nu imidlertid danner et gensidigt Selskab, hvad de jo har Ret til efter Livsforsikringsloven, saa har For- sikringsraadet lovmæssig Pligt til at stille visse Garantikrav til dette Selskab. Nu spørger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om jeg vil give samme Begunstigel- ser til et saadant gensidigt Selskab som til Hjælpekassen. Spørgsmaalet blev stillet i Aftes, og Tiden har ikke været lang til at besvare det, men jeg kan i Øjeblikket ikke læse § 6 saaledes, at dette Tilfælde med et saadant dannet gensidigt Selskab vil falde ind derunder; § 6 taler om Selskaber, der overtager de forsikrede. Jeg skal imidlertid gerne nøjere, naar jeg nu faar Tid dertil, overveje hele dette Spørgsmaal; det ærede Medlem har ingen Grund — det erklærede det ærede Medlem jo ogsaa i Aftes — til at tro, at jeg har taget forud Parti og ikke vil optræde loyalt; selv Direktør Thielst har jo Gang paa Gang erkendt og ogsaa udtalt, at Socialministeren er optraadt baade libe- ralt og loyalt overfor ham. Alle disse Sam- taler og Forhandlinger har taget en ikke saa helt ringe Del af min Ministertid, og Direktør Thielst har faaet Adgang til Doku- menter og Papirer, som mange maaske vilde have nægtet ham Adgang til; jeg har ikke villet gøre det, og Direktør Thielst selv har altid paaskønnet Loyaltiteten og Liberaliteten hos Socialministeren. Saaledes vil jeg naturligvis ogsaa forholde mig i dette Tilfælde. — Endelig var det ærede Med- lem Hr. Christmas Møllers femte Spørgs- maal: Er Forsikringsraadet ikke inkompe- tent til at være Ministerens øverste Raad-

giver i denne Sag? Dertil maa jeg svare ubetinget nej. Forsikringsraadet, der be- staar af Formanden, Raadsformand Ko- foed, Professor Harald Westergaard, Di- rektør Iversen og Folketingsmand Andrea- sen, alle fire dygtige og hæderlige Mænd, er efter min Mening ikke inkompetent til at være min Raadgiver hverken i denne Sag eller i andre. Direktør Thielst mistænkelig- gør Forsikringsraadet, særlig dets Formand, for, bl. a. naar der skal dannes et gensidigt Selskab, at ville stille urimelige Garanti- krav. Jeg har ikke Spor af Grund til at dele en saadan Mistanke. Hvis Direktør Thielst, naar Garantikravet nu bliver stillet, mener, at der er skellig Grund til Klage, kan han gaa til Socialministeren; saa vil denne naturligvis undersøge Klagen, og skulde der være det mindste berettigede deri efter Socialministeriets Skøn, vil jeg slet ikke nære nogen Uvillie mod at tilkalde en udenforstaaende, upartisk sagkyndig Mand til at udtale sig herom. Jeg tror nu slet ikke, at det kommer til at foreligge; men et saadant Responsum fra en saadan Mand skulde jeg paa ingen Maade være uvillig til at indhente, inden Socialmini- steriet træffer den endelige Afgørelse. Saa mener jeg dog i hvert Fald, der maa være den fuldkomneste Garanti mod Partiskhed eller Illoyalitet hos Socialministeriet. Jeg beklager, at hele denne Sag er blevet trukket alt for længe ud, blevet alt for stærkt tilspidset, er blevet i alt for høj Grad en personlig Tvekamp. Under alt dette er man tilbøjelig til at glemme to Ting: for det første Hjælpekassen og den Nytte, den faktisk gør — og det var Lovens Mening i 1924 —, for det andet Gotha- bankens forsikredes egne Interesser. Der- for har jeg villet skyde disse to Spørgsmaal mere i Forgrunden, hvis vi skal have en offentlig Debat om denne Sag, hvad jeg ikke har noget imod.

Det ærede Medlem Hr. Grathwohl om- talte Udnævnelsen af den nye Formand for Overværgeraadet. I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser i Aftes skal jeg oplyse, at naar dette Embede i længere Tid har været besat ved Konstitution, laa det i, at det beklædtes af en tidligere Dommer, pensioneret Dommer, men Embedet er efter den nye Lov af 12. Juni 1922 nor- meret som et Statsembede, der paaregnes at tage sin Mands fulde Tid.

Det ærede Medlem Hr. Holger Ander- sen kom i Gaar Aftes paa ny ind paa Spørgs- maalet om de sønderjydske Privatfunk- tionærer. Jeg tror, jeg i et og alt angaaende denne Sag kan henholde mig til det ret